

DE KRACHT VAN GERUCHTEN

Verhaal van de Maand juni 2007

Stel u voor een boom, een doodgewone boom, waaronder het heerlijk is te rusten en te dromen. De schaduwrijke bladeren voorkomen dat uw slaperige gedachten het kookpunt kunnen bereiken. Stel u een haas voor, die aan de voet van deze boom even bijkomt van het jachten en jagen in de wereld. De ogen vallen toe. Hij laat een lome zucht ontsnappen. Nog even en dan is onze haas in dromenland.

"Maar, stel nou...", denkt onze haas opeens en zijn gedachten komen terug langzaam terug in

het hier-en-nu. "Stel nu eens dat de aarde niet zo vredig is als zij nu lijkt? Misschien breekt ze opeens open. En dan? Wat gebeurt er dan met mij?" Op dat moment hoort hij een luide 'plok' gevolgd door een zwak gerommel. "Je hoeft het alleen maar te denken en het gebeurt al!", denkt de haas verschrikt. De rust is verdwenen. Hij springt overeind en gaat er vandoor, zo snel als hij kan.

"Wat is er met jou aan de hand?", vraagt een collega-haas, ruw door de roffelende poten van de ander uit zijn eigen hazeslaapje gewekt. "De aarde scheurt open!" is het geschreeuwde antwoord. "Ren voor je leven!"

De collega-haas rent zó hard, dat hij met gemak de eerste inhaalt.

"De aarde scheurt open! De wereld gaat ten onder!" Brullen beiden de longen uit hun lijf. Binnen de kortste keren zoeken duizenden hazen in het bos een goed heenkomen. Andere dieren worden door de paniek aangestoken en slaan eveneens op de vlucht. Spoedig is de gehele dierenpopulatie doordrongen van het feit dat de wereld openscheurt. Reptielen, insecten, vogels en alle viervoeters

training & voorstelling

Keridwen

storten zich in een totale chaos op zoek naar veiligheid. Hun angstige kreten vullen de lucht.

Op een klein heuveltje staat een leeuw en aanschouwt hoe de dieren in totale paniek op hem af komen stuiven. Wat zou er aan de hand zijn? Met twee grote sprongen is hij beneden en stelt zich zelf op voor de aanstormende horde.

"Stop!" brult hij, zoals alleen maar leeuwen kunnen brullen. Unaniem houden de dieren in, zoals ze dat alleen maar op het commando van een leeuw kunnen. Ze kijken elkaar ietwat verwaasd aan. De paniek is al bijna weer verdwenen.

"De wereld gaat ten onder! De aarde breekt open!" krijst een opgewonden papagaai.

"Wie zegt dat?" brult de leeuw.

"De apen zeggen het"!

De apen melden, dat zij het van de tijgers hebben gehoord, volgens wie hun informanten de olifanten waren, die vervolgens de buffels als hun bron van informatie opgeven. Na nog een paar stappen worden eindelijk de hazen geïdentificeerd als de veroorzakers van de paniek. Schuld bewust weten de hazen snel onze haas aan te wijzen. Bij hem is het allemaal begonnen!

"Waarom denk je dat de wereld vergaat?" vraagt de leeuw minzaam.

"Ik hoorde de aarde scheuren!" fluistert

onze haas bevend van angst. "Het begon met een oorverdovende 'plok' en toen begon het gerommel van de scheurende aarde."

De leeuw onderzoekt de boom, een doodgewone palmboom, met grote schaduwrijke bladeren waaronder het ook voor een haas heerlijk rusten is. Al snel ontdekt hij dat de 'plok' is veroorzaakt door een vallende rijpe kokosnoot op een stapeltje stenen. Een minuscuul aardverschuivinkje was het gevolg. De

leeuw zucht en vlijt zich neer in de schaduw van de boom. Als de avond valt is hij nog steeds in diep gepeins verzonken over de aard, de zin en het verloop van geruchten in de jungle.

*- vrij naar een Jataka-verhaal [Boeddistisch]
- opnieuw verteld door Marcel van der Pol
- afbeeldingen: internet*

Marcel van der Pol

www.keridwen.nl